

Maria Cabalska

Tuligłowy, gm. Rokietnica, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 178

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TYKOCIN, gm. Hukielnica
woj. przemyskie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadziła dr hab. Maria Cabalska. Finansował
WKZ w Przemyslu, U J. Dziewiąty sezon badań. Wielkie
wieloletnie grodzisko wczesnośredniowieczne/VIII-XI w/.

Badania na grodzisku skoncentrowano na podgrodziu nr 1. W tym celu wytyczono szeroko-
stranny wykop o wymiarach 11 x 8 m oraz trzy małe, usytuowane przy wałach. W dużym wykopie odłożeni-
e narysy trzech obiektów oraz kilka skupisk ceramiki. Tylko wykop przy wału III ujawnił niektóre
ilości skorup.

Faza starsza. W południwym narożniku dużego wykopu uchwyciono wschodnią część chaty-ziemianki
nr 4/82 odkrytej na przyległych wykopach 3 i 4/82. Pozwoliło to na rekonstrukcję chaty a ściśniętą
obudowaną belkami w konstrukcji szkieletowej, mającej wymiary 4,5 na 4 m. Wgłębione ją w ziemię do
115 cm, a podłoga znajdowała się na poziomie 100 ca. Jama peleniskowa wyłożona dwoma warstwami ka-
mieniami szałogala w północno-wschodnim narożniku. Grube warstwy spalenizny na przemian z wkładami gliny
wskazują, że chatę spalono po opuszczeniu.

Chaty-ziemianka nr 5/83 została odłożona na skłonie w południowej części wykopu. Na poziomie 25 cm
uchwyciono szary jamy o wymiarach 5,5 x 5 m wgłębionej do 100 cm. Fas czarna i szorstka; ziemi skupia-
jąc w południowo-wschodniej części budynku, wznosząc się w części wschodniej. Wzlecie paleniska elip-
sowatego kształtu o średnicach 7 x 2 m zmniejszała się na gł. 70 cm do wymiarów 120 na 60 cm, a
kilka kamieni wstawiało, że pierwotnie było wyłożone brukiem. W czarnej ziemi wystąpiły skorupy
słabe obtaczane z gliny z domieszką grubego białego tłuścianka, zdobione zygawkami poza nieregularnie
faliętami. Znalaziono również silnie skardowany nóż żelazny.

Faza młodsza. W wschodniej części wykopu nad chatą-ziemianką 4/82 odłożono niski budynek
oparty na czterech nieregularnie rozmieszczonych słupach. Czarna ziemia wyznaczała szary nieregularnie
prostokątny, najintensywniejszy wadłuk wschodniej partii. Na poziomach 35-45 cm czarna ziemia zawierała
pozostawiając 3 wyraźniejsze plamy, w których dwie znajdowały się przy słupach I i III, trzecia poza
skrajem budynku. Ceramika z gliny z grubą domieszką o wychylonych krawędziach szałogala razem z
skorupami cienkościennymi o rozwiniętej krawędzi zdobionymi liniami zygi. Znalaziono jeden anisak
czarna przedmiot żelazny. Odkryty obiekt jest tymczasowym pomieszczeniem dla bydła i ludzi, nie po-
siadającym stałego ogniska.

W północnej części wykopu oraz przy wału III znajdowały się skupiska skorup nalegających
w podglebiu w żółtawej glinie lodnej. Razem z opisaną wyżej szarą wskazują na czasowe zamieszka-
nie podgrodzia.

TYKOCIN
woj. białostockie
Stanowisko II

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Urszula Stankiewicz. Finansował WKZ
w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośrednio-
wieczna /XI - XIII w./.

Prace prowadzone na stanowisku usytuowanym około 400 m na wschód od drogi Tykocin-Jezewo i
około 60 m na południe od grodziska, na niewielkim cyplu morenowym na wschód od ciału wodnego, którego